

Kopodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 2 sv. svaki redak. Oglaš od 3 redaka stoji 60 dn., na svaki redak više 5 dn.; ili u slučaju opetovanja na pogodbe sa upravom. Novci se lično poštarskom napućicom (as-egurno postale) na administraciju „Naše Sloge“ Ime, prezime i naj-bliža pošta valja točno označiti.

Ko u list nedodje na vrijeme, otko to javi odpravništvu u otvoren pismu, za koje se ne plaća poštarinu, ako se izvama napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rasta naše stvari, a nesloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Izlaz svakog četvrtka na cijelu arku.

Doplati se novčacima ako se i neplaćaju.

Nobilijgovani listovi se neprimaju. Predplata s poštarinom stoji 5 for., sa seljake 3 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i 1 za pol god. dne. Izvaca carevine višje poštarije.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalaz se u Via Farneto br. 14.

Poziv na predplatu.

Pošto je već izteklo prvo polugodište za obnovu predplate, radi toga pozivljemo onu gg. predbrojnice, kojima ista iztiče, da ju čim prije ponove.

Predplata s poštarinom za cijelu godinu stoji za imućnije for. 5, a za seljake for. 2. Za pol godine polovicu. Izvan carevine za poštarinu više. Novce ne treba šiljati u zapečaćenom listu, jer je predrago, nego poštarskom napućicom. (Vaglia postale).

Buduć da nam se šnije više puta novce u razne svrhe, molimo svakoga, da uvijek točno naznači, što je za predplatu, što za što drugo.

I ovom zgodom molimo naše dužnike, da već jednom zadovolje svojoj dužnosti, jer nije lijepo ni pravedno list primati a ne plaćati ga.

Preporučamo napokon svim rodoljubom, da nam dopisuju iz svojih krajeva p o istini sve, što misle, da može narodu koristiti.

Uprava „Naše Sloge“.

Družba sv. Cirila i Metoda za Istru.

Odbor naše družbe priposlao nam je okružnicu, koju će dobiti sa pravili svi naši viđeniji rodoljubi, koji tople preporučamo našoj braći gđjedog oni bili, na koju ćemo se prvom zgodom povratiti i koja glasi doslovce:

P. n. gospodine!

Prilike, u kojih živi dobar dio hrvatskoga i liiti slovenskoga naroda u Istri, vrlo su žalostne.

Ciela znamenita sela i okolice neimadu ni pučkih škola, a u mnogo

krajeva, gdje obstoje, jesu takove, da ne nose koristi, pače su često na štetu, jer nisu osnovane na zdravom temelju narodnoga jezika. Tako nam puk pogiba s jedne strane, jer mu ponestaje svake nanke i prosvjetljenja, a s druge strane pogiba i naša narodnost pod uplivom tudjinstva i za nju lažne kulture.

Osobito je napor naših narodnih protivnika ovih posljednjih godina postigao vrhunac u tom, kako da čim više naše mladeži otuđi svomu rodu i jeziku.

Nismo mogli dalje mirno motriti to nevoljno stanje, koje se u svojoj pogibelji prikazuje osobito u nekojih krajevih Istri.

Da unapredimo, koliko stoji do nas, hrvatsko ili slovensko školstvo u Istri, poufali smo se uz Božju pomoć sami u svoje sile, te smo ustanovili „Družbu sv. Cirila i Metoda za Istru“ sa sjedištem u Pulji.

Pravila naše družbe potvrdilo je visoko c. kr. namjestništvo za Primorje u Trstu odpisom 24. veljače 1893, br. 2857, te smo dakle zakonito priznato društvo.

Članovi su utemeljitelji, koji uplate barem 100 forintih ili odmah uz prijavu, ili u godinu dana od prijave. Oni, koji doprinose redovito barem 1 forint na godinu, jesu godišnji članovi.

Pobrinuli smo se, da na zgodnih mjestih Istre budemo imali povjerenike, koji će sakupljati članarinu i primati druge dobrovoljne prinose, te inače raditi u prospjeh družbe.

Družbu smo prozvali imenom naših svetih apostola-prosvjetitelja, jer je naša nakana i po pravilih svrha, da unaprednjemo prosvjetu u Istri na temelju vjere i narodnosti, a to je po našem uvjerenju jedini pravi put.

Kako već spomenusmo, bijaše Pavao u početku mladić dobra srca, krotko čudi a vrtan u svom poslu kao malo tko. Bio i dobro uzgojen, da je lano mogao upoznati dužnosti čovjeka poštenjaka, lučiti dobro od zla i čuvati se onih, koji su uvijek spremni činiti i dobro i zlo, vidu: „Ne pazite na to, što ja radim, već pazite, što ja velim“. Ali se Pavao bio uzoholio; činilo mu se, da je on nešto više nadarom sposobnostmi, nego li njegovi drugovi u njakakovu prevlast i štovanje tako, da su djelovali, među kojima si je domala stekao njakakovu prevlast i štovanje tako, da su izabrali predsjednikom svoga podpor-noga radničkoga društva.

Ova oholost, ovaj nerazložni ponor i proceonjivanje vlastitih sposobnostih tako ga zaveđe, da je poput ribice, koja traži vodu, da ju može hraniti, tražio i on odobravanje i priznanje onih lukavaca, koji su zaljubljeni jedino u svoj već, koji priredjuju pijanke i gostbe od imenom bratinstva i uzajemnosti, ravopravnosti i slobode nevoljnog radničkog stališa, da ga — kako oni vele — oslobode iz okrutnih pandža bogataša i pijavica.

Kako pak razumievaju, ovu ravno-pvnost ti brbljavci, koji govoro po duhu i ukusu žestokog pića, što ga uživaju preko mjere, znade svaki dobar i razuman radnik, koji je marljivo prionuo uz svoj posao, koji se skrbi za potrebnu si naobrazbu, koji se kloni króme, brbljarja i mudrovanja po kavanah i trgovih, to koji činom pokazuje, da je valjan uzgoj i naobrazba svakomu potrebita, a ne samo višim eta-

Zadatak je naše družbe velik, te i žrtve pojedinaca moraju biti velike.

Upravljamo zato vruću molbu na sve rodoljube po Istri, da, shvativ pretežki položaj u kojem se nalazimo, nepožale nikakove muke ni truda za napredak „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru“. Ako ikada, držimo, da je sad nadošla doba, da rodoljubno naše svećenstvo upravo zagori svetim žarom rodoljublja i da se postavi na čelo ovoga našega kulturnoga pokreta. Obraćamo se u ime sirotice Istre osobito našoj najbližoj braći Hrvatima i Slovcncem u drugih zemljah, a nadamo se pouzdano, da nas ni ostala slavenska plemena monarhije, osobito braća Česi, neće ostaviti osamljene u ovom podhvatu za prosvjetljenje ove dosad najzapuštenije zemlje i za očuvanje naše narodnosti, izložene neprestanim valovom tudjinstva!

Pula, 5. srpnja 1893.

Uprava „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.“

Dr. Dinko Vitezić, predsjednik.

Dr. Matko Laginja, tajnik.

Dr. Andre Stanger, blagajnik.

Viktor Tomičić,

Dr. M. Trinačević, zamjenici.

Dr. K. Jevčević,

*) Pisma šalju se tajniku u Pulu (Pola), a novci blagajniku u Volosko.

Hrvatski izletnici u Dubrovniku i drugud po Dalmaciji.

U Dubrovniku slavila se je hrvatska slava, dostojna i pjesnika, koga se je slavilo, i njegovoga rodjona-grada, kruno hrvatskih gradova, Dubrovnika, i hrvatskoga naroda. Najvećemu hrvatskomu pjesniku, Ivanu Franjinu Gunduliću od-krio se je dan 26. junija 1893. spomenik,

lišem i onim, koji je sroča već porodom bogatije obasula svojimi darovi.

Poznato je, da kad se već čovjek uputi krivom stazom, teško se vraća, pače je to bez božje pomoći sasvim nemoguće, osobito onda, kada čovjek dobroćudan rado vjeruje svojim laskavcem misleć, da je svu ono čista istina, kako mu oni bajaju o svom, što je kadro uzneti u njom plamen oholosti i ludog ponosa, što ga potiče, da si utvara njakakovu slavnu svrhu, koje se mora dočeti.

Opazili smo, koje je učinke proizveo otrov nadutosti Pavlova. Odtgnut od svoga poštenoga rada i od svoje obitelji, obljudi čuša, postado govornikom pijandura i dan-guba, a time linim poslovacem, zločestim suprugom i otcem, najgorim građaninom.

Potaknut rugom ovojih drugova nitko-vida i protuha, počinu težak zločin, to je malo trobalo, a da nije ubio žestetu si ženu; jedva utokao ruci pravde, velikim trudom i naporom pobjegne u Rusiju. Ovdje taknu njegovo srce oobita milost božja. Ostući se na jednom posvo osamljenju; svojst ga gresno mučila radi počinjena bozdjela; misao, da je zaslužio težku ka-znu i da neće više moći stupiti na obljud-beno tlo svoje domovine. Sve to uplivalo je, da su se u njem uzbudile one lupte i dobre misli prijašnjog njegovog života, kad je još bio valjanim kršćaninom, otati se istinski k Bogu i odluču sasvim napustiti kriva putova, kojima je do sada hodio. Što odluču, to i učinu. U malo dana nastade u načinu njegova živovanja posvo-

izradjen najvećim hrvatskim kiparom Ivanom Bandićem.

Kod svečanosti učestvovao je sav Dubrovnik, bez razlike stranaka, koje so je posljednjih godina znalo tamo stvoriti; učestvovali su u ogromnom broju junaki Konavljani, Riečani i drugi iz okolice dubrovačke, u svojem alikovitom odielu, sa svojimi saetavami, providjenj gromovitimi kuburami. Učestvovala je ciela divna Dalmacija, koliko je duga i široka; a k njoj se pridružila u prvom redu susjedna joj kraljevina Horogovina, Hrvatska i Slavonija, Bosna, Istra, slovenske zemlje. Učestvovala je u liopom broju i kraljevina Srbija i knoževina Crnogora. Mnogi što nisu mogli k svečanosti doći, poslali su svojmim li brzojavno pozdrave; mnogi opet sudjelovali su sa prinosi za postavljene vijonce, a drugi su jih poslali. I jedna okru-njena glava, srbski kralj, poslala je svoj vijonce, a njoj reč bi, da je neizravno pri-pisati, što je vijonce postavio glavom i namjestnik Njegovoga Veličanstva našega cesara i kralja.

Učestnici došli su što kopnom a naj-više morem. Došli su i redovito plovćimi parobrodi, i još više samo u tu svrhu naj-muljeniji. Sa dalmatinskih otoka i ostalih obala, iz svih gradova i gradiva i mjesta došlo je ljudi što na parobrodih, većih i manjih, što takodjer na brodicah. Izvan-dalmatinske učestnici doveli su parobrodi, odplivivši iz Trsta, imenito iz Rieko.

Medju svimi parobrodi u obće, što su vodili putnike u Dubrovnik, bio je najveći Ljodov parobrod „Austria“. Na njemu bijaše daleko više učestnika, nego li na nijednom drugom. On je obalami Dalma-cije dulje plovio, nego li ijedan drugi i doživio slavlja, da ga ne može više.

Ja sam si praducao, da čim kraće za čitatelje „Naše Sloge“ opišem putovanje toga parobroda, i ovo mo, da to izvršim.

Ukrocanje — Vrieme — Izletnici i njihovo medjus obno upoznavanje.

Na srodnjem najvišem jarbolu parobroda plapolala je hrvatska zastava već u luci riečkoj pak na cijelom putu, tako da su odnoini izletnici, došavši na Rieku što 23. što 24. junija, znali, na koji im se je parobrod ukrotiti. Vrieme nije početakom baš vabilo. Cielo jutro dne 24. kad so je o 10. uri prije podne imalo odpliviti, ki-

mašnja promjena. Gorkimi uszami oplaka svoj grieh, te odlučio opošteniti se. Pred-stavi se ondajšnjemu euetrijskomu konzulu, da ga on kao oblati dać odpremiti u do-movinu, da podnese zasluženu kaznu radi svoga zločina, noka bi tako mogao bar dielomice opravdati se pred Marijom, svo-jom ženom i pred cijelim svietom.

Konzul, čovjek riedki dobričina, poš-tonjak u podpunom smislu rieči, primi ga i anulaža ljubozno i prijateljski. Kad je Pavao svršio, reče mu konzul ozbiljno otkinim nagovorom:

— Po tom, što ste mi ispriporjedali i videć suzo vašega pravoga kajanja, mi-slim, da bih vam mogao dopomoci k tomu, da opot steđete štovanje dobrih ljudi, da izpravite svoje pogreške, te da si namak-nate poštini i udobni položaj u društvu. Slušaјte me dakle: ako so vratite natrag u domovinu, neće vas čekati zagrljaj vaše žene, niti četo moći poljubiti svoje diete, niti će vas susretati posujoh rođjake, niti će vam stisnut ruku i rekreni prijatelj, već će vas čeka pravda i tma. A pošto bu-doto navršili svoju kasanu, učinite li, da će vas tko primiti u svoju radionicu? Tko će vas tko primiti na sinu glasu, pote-pluša, pijančinu; onoga, koji je prošio kriv vlastito si žone? Pojmite li, da bi vam bio skoro zapričćen svaki našu, kojim biste so mogli uzdržavati; teško bi vam tko vjerovao, da ste so poppravili, a tada biste se morali opet ili izseliti iz domovine ili pasti u naručaj vaših prijašnjih drugova raspikuća, koji su vas doveli već do ruba

PODLISTAK.

Prijatelji — zavodnici.

Crtica iz domaćeg života.

VII.

(Konao.)

Prošlo dvie duge godine i zbilja nakon groznog zlučina, što ga počinio onaj mladi razuzdano, opamotio se sasvim, skrenuv sa staze, koja vodi u propast duševnu i tjelesnu i pokrožio stazom kripostei, na kojoj je prevladala njegova dobra čud i njegovo milokrvno srce. Ne polazi on već više zla društva, niti ga je vidjeti u noćnih asantnih, gdje se truje duša i tielo, gdje se troši teško prištedjena zaslužba, i gdje se narušuje onaj liupi mir i sloga, koja je jedinim vrjetom sretnom obitaj-skom živovanju.

Već dvie godine živi Marija ve-... i zadovoljna, pače sretna sa svojim suprugom i svojom dražestom Pavlicom. Hvali iz dna srca dobromu Bogu, koji je uslišio vruće njezino molbe, te žali jedino, što ne ima uza se svjedoke svoje blaženosti, svjedoke muževa neporočnog snađaja, začeo jedino, što ne ima uza se omiljelo si rodil-tolje. Nu ona im zato redovito piše svakog mjeseca, a na svojo listovo dobiva obširna i duga pisma Nikova i Katina.

Kako se abio ovaj šudnovati slučaj, kako so dogodila ova velika promjena — pitati će radoznali čitatelji?

Dogodilo se to ovo ovako:

nijednim uvjetom nije ga bilo moguće skloniti, da se je primio. Moralo se je tada samoliti g. dra. Ivana Martinoliča, koji, u svakom slučaju, dao se je napokon na opustovane molbe skloniti, dočim misliše načelnika tima, što ga poštatiše predjedničtvom odbora, da pod njegovim imenom podupiratelj dra. Martinoliča usmognu raditi slobodno, da prođe u njihov kandidat. Akoprem je načelnik govorio, da će se strojki sauzeti sa utanačena kandidata, ipak činom toga pokazao nije, tako da se je moglo upoznati, koliko trpi njegovo samoljublje, što je on bio zapostavljen.

Kandidat naše stranke, g. Š. K. K. O. sulić izdao je proglaš, po njegovoj naravi jako umjeren, koj bi mogao podpisati čak i svaki vladin čovjek; protukandidat nije se usudio izići na javu vlastitima svojim programom.

Tu razliku u postupanju kandidata iztise, jer mišlimo, da se to je slučajno, nego baš hotimice dogodilo, e da se izbjegne tuđih isprazni se jasno i točno o nekim točkah, glede kojih se je pustilo drugima (koji su, to se ne zna), da o njima progovore. Iati protivnički poziv na izbor, kako dao nam je povoda, da klijamno glasnikom, Najprije je tu podpisan gosp. Ivan Sabini Vidulić, koji se nije osnažio o. kr. bilježnikom, valjda zato, da se ne namjeri kojemu od odbornika, koji možda ne trpe, da se javno međ njima iziše jedan o. kr. bilježnik. Ne čemo isticiati svo ostalo, što bijaše u tom pozivu izpušteno, ili što se je moglo sa malo riječi ili jasnoje reći. Mnogo toga se je popunjilo u bozimeh dopisih poluslužbenog „Il Mattino“, u kojih bozimeh dopisic govori nekim znancom o odanosti ovog pučanstva prema dinastiji, spoštujući ujedno našemu kandidatu, kao da on tobož negoji takva čuvstva.

(Dalje sledi.)

Franina i Jurina

Jur. Znaš da ćemo ti dva učiniti?
Fr. Ča? Čemo čakulat, kako uvik!
Jur. Ne, danas zapivajmo malo po Kati-
čevu!
Fr. Samo, ko budemo umili.
Jur. E-e! Ter znaš onu od onoga dugoga
Našina. Ala!

Oba: Sance zadje, a misec izdaje,
Mudrac „bodulu“ u Mudolin dođe,
Da pohodi velikoga Matu
I njegovu ženu, tetu Katu.

Lipo njega Mato dočekao,
U svojoj ga kući pogostio;
Mudrac pije a Mato nazdravlja,
Tu se brata ništo grđa spravlja.

Kada li se braca ponapiše
I trbuhe svoje napuniše
Počme mudrac, boduliska listica
Tako zborit, ko mudra glavica:

„Ti si Mato sve ufanjo moja
Nepni dobro sađa nisi svoje,
Nije šala što ti hođu reći
A ti jesi u selu najveći.“

Na vratim su izbori u Tuli
Kakono se jur avi ljudi čuli;
Troja nam je pomoć od potribe,
Ti ćeš lovit muže keno riba.

Ludi su ti brate naši š a e vi,
Zato budmo barem mi degavi:
Pomozimo latinskoj gospodi
U ovako znamenitoj zgodi.

Evo tobi dara malenoga,
Rad budućeg diltovanja tvoga,
A za drugo čiče i ščavunne
Spravit ćemo loš i makaruno.

Što me gledaš tako čudno, Mato,
Što se nekaš što mi čestiti brate!
Tako meni majke „bodulico“
Bit će srića tvoja a i tvojo dicio!”

Kada li je mudrac zavrio,
Mato činu sve do dna izpio,
Ter otare luo brko svojoj
I ovako njemu zborio je:

„Diko naša, mudra „bodulijo“,
Mila, draga nepovazana lijo;
Ti nas vodiš talijanskom piru
Nae, koji smo prevrnuli viru.“

Dok si ti nam brabri vojeyoda,
Nebojmo se hrvatskoga roda,
Bremda i mi njegovi smo sinoi,
Kao što su drugi Mudolinci.

Ti si naš običan doista,
Ili si čestiti i pesta:
Dok svojoj majku stajao
A ti grdo dušu ogriho!

Zato ću te i ja poslušati
Mudolincem sve pripovidati,
Da je sa nje raj sigurno pravi
Ak’ ostanu talijanski ščavi“.

„Bodulu“ se ino ne možeše
Od radosti suse prolivše
Pa sgrili brata si jednaka,
Poljubi ga žalostna mu majka.

Tako valja, Mate, dragi brate!
Svi Slovinci nek gledaju na tel
Dušu spasit još imaš vrijeme,
Pa ti nisi bojazljiva žena“.

Ovako su braca divanila
Dok je ura deseta udrla;
Onda su si lipo pozdrav dali:
Jedan drugom na dobru sašli.

Mudrac skoči na konja mladoga,
Ter put grada jaše bijeloga,
Da najavi latinskoj gospodi
Što se srićno u Mudelinu zgodi.

Mato veli osta još misleći,
Što će svašta Mudolincem reći,
Kako će ih lipo prevariti
I sa tuđjo dobro podkupiti.

Kada li je zora ovanula
I čera se na livadi čula,
On dozirlje vjorno sluge svoje
Da im pismu „Bodulu“ pojše.

Neka idu od mieta do mieta
Pripovidat viru antikrista;
S njima da će i on svuda doći
I obraćat ljude im pomoći.

Virni sluge njega poslušaoše
I od kuće do kuće idjaše
Iskat ljudo ki su kukavice
I naroda svoga izdajice.

Ej noviro da bi te nebilo!
Po tobi se sve zlo dogodilo;
Radi tobe brat si brata vara
A uza njeg plače majka stara.

Tako plače i hrvatska mati,
Kad ju hođe njezin sin izdati;
Kad se srami svojega jezika
I tuđjinou služi uvik vika.

Proklet bio svaki kukavica
I narod, svoga izdajica,
A dolijam pisma na poštoenje
Bog nam dao zdravlje i veselje!

Jur. Vidiš, dragi Frane, da umiao. Za
drugi put nauči onu: „Sanak snila
Paškva Sugarova“.
Fr. Ču, ču, a za danas s Bogom.

Pogled na svijetu.

U Trstu, dne 12. Julija 1898.

Austro-Ugarska. Državni zastupnici grof Harah i Ernest Theumer spojili su mandate. Prvi opravdava svoj korak tim, što se u Češkoj sve to više zakotruju odnošaji između Čeha i Niemaca, a drugi mora stavovati stalno u Pragu jer je bio imenovan vrhovnim ravnateljom češke štedionice.

Njemački zastupnici iz Štajersko izjavili su na svojem sastanku, da će složno raditi sa svimi njemačkimi zastupnici Austrije.

U nedelju bile su u Beču dvie velike skupštine radnika na kojih se je saatlo po nekih novinah 80.000, a po drugih čak 40.000 osoba. Kod lih skupštinah bijaše zemaljskih i državnih zastupnika, kojim su radnici preporučili da podupiru resoluciju, kojom zahtjevaju obćenito pravo glasovanja. Na lih skupštinah vladao je red i mir, što nebiva žalibože vazda na radničkih skupštinah.

Srbija. U skupštini bijaše pročitvan vrlo obširan predlog, da se stavi pod obzrbu bivše liberalno ministarstvo Avakumovičeva. Predsjednik skupštine dao je tiskati rečeni predlog i

pozvao obuzene ministre, da dođu dođuće subote u skupštinu, da se osobno brane, ili da pošalju pismenu obranu.

Rusija. Priestolonasljednik ruski svratio se jučer na povratku iz Londona u Berlin, gdje će se sastati sa cesarom Vilimom. Priestolonasljednik bijaše u Londonu u najviših krugovih osobito odlikovan.

Franecka. U Parizu došlo je prošlog čedna do velikih nemira između djačtva i radnika s jedne strane, te između redarstva s druge strane. Usljed toga došlo je u parlamentu i u javnih skupštinah do burnih prizorah, kojim se je prigodom žestoko navajivalo na ministarstvo, osobito pako na ravnatelja redarstva.

Italija. U talijanskom saboru pedniela je iztražna komisija izvješće o pronađenju u talijanskih narodnih bankah. Iz tog izvješća proizlazi, da su pronačene svote veće nego li se je s početka držalo i da je kod pronačerenja sudjelovalo osoba, koje nisu jošje uzapčene.

Njemačka. U njemačkom saboru proći će, reč bi, sretno ovoga puta poznata vladina osnova o povećanju njemačkih vojnih četa. Danas se imalo čitati u saboru po drugi put rečenu osnovu.

Različite vesti.

Političko društvo „Edinost“. Predsjedništvo političkoga društva „Edinost“ pozivlje ovim gg. odbornike i zamjenike za nedelju dne 16. t. m. u 10. sati u jutro k odborovoj sjednici, na kojoj će se razpravljati o predložih i zaključkih zadnje glavno skupštine.

Konstituiranje odbora političkoga društva „Edinost“. U odborovoj sjednici društva „Edinost“, obdržavanoj prošle nedjelje konstituirac se novoizabrani odbor kako sledi: Prvim podpredsjednikom bijaše izabran gosp. dr. G. Gregorin, drugim podpredsjednikom g. I. M. Vatrova, tajnikom g. M. Cotić, blagajnikom g. A. Škabar.

Novi liečnik. Uprava zdravstvenog okruga, sastojeećeg iz obćinah Jelšane, Podgrad i Materija imenovala je liečnikom za sve tri obćina, a sa sjelom u Podgradu, g. dra. Josipa Šebesta, mladog i vrlo čestitog brata Čoha. Costitamo gosp. doktoru i našemu puku ovih obćinah.

Iz Krka brzojavljaju nam 12. t. m., da bijaše naš dični zastupnik, gosp. prof. Vjekoslav Spinčić, u Vrbniku i u Baški u nekoja druga mjesta otoka Krka. Sretno nam se vratilo!
Svesokolska svečanost u Ljubljani. Sveokolska sastala se u bieloj Ljubljani mnogobrojna slovenska sokolska društva iz svih slovenskih pokrajina, da stvoriva savez slovenskih sokolnaša. Tom prigodom burnimi ovacijami dočekan i pozdravljen. Svuda mu je naš puk izrazio priznanje za njegovo požrtvovno djelovanje na carevinskom vidu i za njegovo nastojanje oko promicanja duševnog i gospodarstvenog napredka.

Gosp. zastupnik bio je u nedelju na mladjoj misi g. Iv. Trisajetića u Vrbniku, pak se je tom prigodom zatekao u Bašku i u nekoja druga mjesta otoka Krka.

Sretno nam se vratilo!
Svesokolska svečanost u Ljubljani. Sveokolska sastala se u bieloj Ljubljani mnogobrojna slovenska sokolska društva iz svih slovenskih pokrajina, da stvoriva savez slovenskih sokolnaša. Tom prigodom burnimi ovacijami dočekan i pozdravljen. Svuda mu je naš puk izrazio priznanje za njegovo požrtvovno djelovanje na carevinskom vidu i za njegovo nastojanje oko promicanja duševnog i gospodarstvenog napredka.

Gosp. zastupnik bio je u nedelju na mladjoj misi g. Iv. Trisajetića u Vrbniku, pak se je tom prigodom zatekao u Bašku i u nekoja druga mjesta otoka Krka.

Sretno nam se vratilo!
Svesokolska svečanost u Ljubljani. Sveokolska sastala se u bieloj Ljubljani mnogobrojna slovenska sokolska društva iz svih slovenskih pokrajina, da stvoriva savez slovenskih sokolnaša. Tom prigodom burnimi ovacijami dočekan i pozdravljen. Svuda mu je naš puk izrazio priznanje za njegovo požrtvovno djelovanje na carevinskom vidu i za njegovo nastojanje oko promicanja duševnog i gospodarstvenog napredka.

Gosp. zastupnik bio je u nedelju na mladjoj misi g. Iv. Trisajetića u Vrbniku, pak se je tom prigodom zatekao u Bašku i u nekoja druga mjesta otoka Krka.

vega odbora i odslanika za glavnu skupštinu družbe, koja će se obdržavati dne 28. t. mj. u Sežani. 3. Prinaozje članarine i upis novih članova. 4. Predlozi.

Podružnica družbe sv. Cirila i Metoda u Podgradu ostala je u životu i po nesutnju naše družbe za Istru, da bude na neki način moralni most između naše i ljubljanske družbe.

Naše listaonice i njemačko talijanska slična društva. Pod tim naslovom piše nam prijatelj iz izobčine Istru. — Iz puko znatiželjnosti, posjetio sam viho njemačkih i talijanskih listaonica, to sam se vazda osvjedočio, da u njih vlada veće rodoljublje, nego žalibože u njekojih hrvatskih. Iste su predplaćene samo na čisto liberalno listove, a pod nijednu cianu ne trpe u svojim prostorijah, bilo koje slavensko glaalo, kao n. pr. „Agr. Tagblatt“, „Politik“, „Diritto Croato“, „Rinnovamento“, „Nasa Sloga“ itd.; dočim su često hrvatsko listaonice predbrojene na najzagrizenije protiv slavenske listove, kao n. pr. na: „N. F. Prose“, „Piccolo“, „Indipendente“, „Mattino“, „Istria“ itd. Čemu trošiti hrvatske novce za te listove, koji najgadnije napadaju na najveće naše svetinje? Ugledajite se rodoljubi u Niemce i Talijane, pa bacite na polje tu grubu, da ne truju zrak u naših ognjištih. Čuvajte se jih kao vatre!

Iz Sežana pišu nam 9. t. m. Javljamo Vam g. urudiho, iz naše kraške prijestolnice vaslu viest, da bijaše prvih dana ovoga mjeseca izabran župnikom našega trg poznati Vam rodoljub i čestiti svećenik, veleč. g. Jošip Omers, župnik u Kortah u Istri. Izbor se obavio u našoj župnoj škri pod predjedničtvom o. kr. kot. poglavara, presv. g. pl. Simig. Predano bijaše u avonu 122 glaan, od kojih je dobio voleč. g. Omers 118 glasova. Izbor bijaše dakle veoma častan kull sa izabranoga toli za biraoe, koji se u polaliodnom trenutku sjedinio za g. Omersa, pošto se je bio jedan natjecatelj malo proditno uzgnotno. Drugo nam je, što su naši obćinari ovako muški i složno ovršili svoje pravo, što neka bude i u buduću kod obćinskih, zemaljskih li državnih izbora. Čvrti i postojani ostaoe kod ovoga izbora, a takovi neka budu i kod svih budućih. Izbor veleč. g. župnika bijaše pozdravljen striljanjom mužara i svečanim udaranjem o zvonove. Bilo u sretn čas!

Bratovščini hrvatskih ljudi u Istri darovao je veleč. pop Ivo Šintič, upravitelj podžupe u Predočici na otoku Oresu 2 for. Živio pop Ivo! — Veleč. gosp. Ivan Cotelj sabrao je dne 6. t. mj. kod Sv. Mateja u Ceru za „Bratovščinu“ 10 kruna od gg. Gajtana, Filipiča, Slukovića, Galodrigne, Polte, Komra i sam je tomu doprineo. Živio sabiraš i darovatelji! — G. Josip Rubinić, trgovac u Mošćonicah, podario je isto 1 krunu. — Gosp. Frano Špičić, trgovac u Rukavcu, sakupio 9 kruna, to od g. M. Kundića, trgovca u Frančih, 5 kruna, a u veselom društvu 4 kr. — Darovaoe nadalje na Volečkom: Gđa. Fanny Gršković 3 kruna; g. Samuel Vladošković, pom. kapetan, 2 kr., te abiturijent hrvatske gimnazije na Ricci, g. Jose Pošćić, 1 krunu.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri sabrao je dne 5. t. mj. veleč. g. Iva Cotelj, kapelan u Kanfanaru prigodom pogreba poštenjaka Antuna Perkovića u Savičenti 20 kruna od gg.: Gajtana, Nicoloha, Slukovića, Filipiča, Vrbka, Perkovića i sam sabiraš. Živio gospođa darovatelji! — U istu svrhu darovao g. Josip Rubinić, trgovac u Mošćonicah, 1 krunu. Živio! — Veleč. g. Fran Bukovec župnik u Trvižu 40 kruna, to nam ih je poslao za dalnju odprmu društvenom blagajniku. Živio naš dični Bukovec i našao mnogo nasljednika. — Gosp. Josip Lind iz Trzata podario je 2 kruna, a g. Mato Dralović 1 krunu. Živili!

Iz Volečkog-Opatije pišu nam dne 11. Julija 1898. [Zatozvan je obćinski izbori]. U zadnjem sam vam dopisu odavju javio, da se s nepotobno očekuju rietenje rekama od strano vladnog s. kr. kotarskog poglavarstva i s njim uzko općitano obćinske izbore. Danas, nakon mjeseca dana, mogu vam javiti, da još uvijek čekamo, to da uporedo s očekivanjem raste nezadovoljstvo i uzrujanost danumice zbog zatanzanja sa izbori. Obćinom ovom pronoso se kojekakvi glasovi o pristanoosti oblasti, da se ide na ruku stanovitoj gospodi, kojim se neko za sada izbora, — glasovi, koji baceju tamnu sjenu na oblast, i koji na mogu nego da utuku i ono malo vjoro, što je ima naš narod u istu.

Da ne bi drugo nego da se usutka to, glasovo, morali bi se raspizati novi obćinski izbori. Napokon ne pitamo nikakvu mllost; pitamo, neka se vrši zakon! Td. minulo su gotovo četiri godino, što je obćinsko zastupstvo bilo izabrano, a novih

labora ne ima te ne ima. Čudimo se protivljenju poglavaru, što oklijeva toliko sa popravkom listina i raspisom izbora, tim više, što je 3 puta (slovom: tri puta) plaćao bio obćini, da se pošuri poslati listine, nobi li se što prije raspisao izbor. Listine leže već tri puna mjeseca na poglavarstvu, te ne znamo u listinu, što se samo u vrijeme radi. U obće čini se, da je listine obćine Volosko snasla na poglavarstvu ona ista suđa, koja je snasla u Trstu molbenicu „Bratovštino“, da joj bude slobodno prema zaključku skupštine izložiti škriboce za sabiranje milodara. Ta molbenica leži naime negdje u prahu pune dvie godine, a ima nađe, da će i treću, po onoj „do tri puta Bog pomaže“. Neima dakle drugo, nego oboružati se svetom strpljivošću i čekati, dok se gospodi sviđi.

Iz Sovinjaka pišu nam početkom Julija. Odavna vam se odavle ne oglasimo, premda imademo pune vrede gradiva, osobito o našoj obćinskoj upravi. Sutili smo i trpjeli, ali pošto se jo mjera napunila, evo nas, da ju bar djelomično ispraznimo.

Ordje častimo svake godine dne 23. aprila blagdan sv. Jurja, zaštitnika naše župne crkve, te se sakupi keja forinta za prah (orart) i opali se mužarā na čast svetou, a na radost župljanom.

Naša podobćina neima žaliboko svojih mužara, već je imado bivši upravitelj A. Siroćih. Utekosmo se daklo k njemu, da nam posudi mužare za crkvenu svečanost. Ali se u nadi prevariemo. On se noozdava našoj molbi i nehtjede nam posuditi mužare, da njimi slavimo božjeg ugodnika i našeg zaštitnika. Prišlih ga dakako no mogosmo, jer su mužari njegovi, nu kad ih je mogao posuditi buzetakim šaronjakom, da iz njih strjeljaju prigodom zlosrotnog izbora glasovitog Tomo Vergottina za carovinsku vieću, držimo, da ih je morao posuditi tim radje i nam, da slavimo Boga i njegova svetca. Zanicakao nam je daklo mužare, a to neka mu naplati sveti Juraj. U nevolji utekosmo se k dićnim Šterpedjanom, koji nam izposudiše dragovoljno mužare, kojimi smo strjeljali na slavu sv. Jure i na vesolje g. Siroćih.

Da toga gospodina više no ozmirujemo, složilo se nas nekoliko kmetova, te odlučismo kupiti sami mužare, a on neka čuva svoje za buduć izbor g. Tomažina, ili kad bude slavao ukrեսnu buzetakim spasielji. Škoda, da sv. Juraj nije rođien u Kalabriji, jer nam se zaista nebi bilo zanielko mužare, da ga kao takova slavimo.

Iz Medulina pišu nam 8. t. m. Dne 22. pr. mj. pošetio nas je kotarski poglavar g. Iv. Rossetti pl. Scander u pratnji kot. škreklog nadzornika, gosp. St. Križičica. On je tu razgladao građnju crkve, župni i obćinski ured, školu i medju inim i prostorije „Hrv. Čitaonica“. Prostorije našega društva bile su krasno urešene, a na prozorih vijala se trobojnica uz crno-zutu. Na dolasku pozdravio ga je g. J. S. hrvatskim jezikom, našto je gosp. kapetan njemačkim jezikom zahvalio se. Nakon toga poredali se oko stola svi prisutni i zabavljali se uz dobru kapljicu, razgovarajuć se sa poglavarom i medju sobom o raznih domaćih i vanjskih događajih. Neugodno dojmiše se g. poglavar i svih nas, što je taj nazdravila g. poglavaru jedna osoba u talijanskom jeziku, čemu su nije nitko nadao.

Posjetio ih rečena gospođa školu, u pratnji svih obćinskih zastupnika, čudila su se izvratnom napredku mnogobrojne djece. Na svako pitanje nadzornikovo i učiteljevo djece su potpunom točnošću odgovarala. Tu školu polazi u jutro 89 dječaka, a poslie podno 85 djevojčica. Više puta su djece u toj obćini tako natrpana, da ih učitelj ni u pitanju podučavati no može. Prisutni obćinski zastupnici mogli su se oevjedotiti, da jo posvo krivo postupanje nekotjih šarenjaka protiv ovdješnjemu učitelju.

Gradnja crkve dobro napreduje, to je nade, da će so što skorije dovršiti.

Iz Rieka pišu nam dne 10. Julija. Madjarski vladini i protjerani krugovi videći, da su u Hrvatskoj, hvali tamonjštji uzorvladi, dosta uspješba postigli, dogovorilo se sa dobrim Hrvatom Hederrarom (a još boljim Crnkovićem), dr. će još ove godine pokušati, da li bi se onaj patrioćički sabor sa patrioćičkim činom odrokao svakog prava na grad Rieka i okoliniu te kako bi sve to izručio madjarskoj braći na uzdarje.

Ima jedne stranka ovdje, koja nije hrvatska, a možda nije ni irredentistička, pa ipak ne želi ni malo, da so ukino eadajni provizorijum, jer jo uzurvana, da „Corpus separatum“ ima i imati će višo koristi, a još više slobode, nego bi imao kada bi se oholi Madjari pomoću „dobrih“

Hrvata dočepali zakonitim putev, a nađe obalo. — Ta stranka, hvala provjetlivošti ili nestalnosti Riečana, ima kačkan moć, da k sebi privleče vednu pućanstva, nu čim to vlada opazi, dače odmah snak, te so pripravi kakav doček, kakav isjet, glasa svira, barjaci so viju, guverner pozovo svoje sokolo na objed i svo je opet u rodu.

U ovom slučaju nije došlo samo lojalnost uvesti u naradnu kolotočinu, nego treba pripraviti pućanstvo na prelaz iz provizorija u pravi „madjar-orszak“. Sađa dakako so jo htjelo nošto više, pek utadnašio izlet u Debrećin, o čemu so jo doata mjeseci po novinah pišao, pripravljalo i pozivalo, da se jih puno odzove. Sve moguće polakotice jo vlada učinila isletnikom; u Debrećinu našli su pak svoga i svašta: kođije, hotele, jelo, pilo, plesove, sve makte po ovdješnoj politici grofa Bajtana. Na povratku iz Dobricina pozvali isletnike u Peštu, gdje bijahu opet bankota, plesova, zabava, govorančija itd.

Načelnik Čiotta jo iztaknuo izvanrednu, preko stoljetnu privrženost Riečana do Madjarske, da pače i u žalošnih godina za takozvanu njegovu narodnost. Tim jo valjda ciljao na ono doba, kada je bio zastupnik na zagrebačkom saboru, jer je onda onako vjotar puhao.

Htio je opravdati svoje Riečane, jer da ne ima nijednoga irredentista na Rieci, da su svi do jednoga za madjarsku ideju. Oni, koji su slušali, vjerovali su koliko im se sviđjelo, ali vjerovali su za stalno više u tu tvrdnju, nego li sam načelnik, koji je tako govorio, znajući kakve ljudo imado okolo sebo.

Mi bismo radi pitati gosp. načelnika: kako li se zvede ono postupanje društva „Filarmonico-dramatica“, koje nigda, ni u prisutnosti kralja nije našlo obćinid, da bar jednu i to najmanju madjarsku zastavu izvjesi? Ravnatelj društva mogli bi to ušiniti bar iz zahvalnosti za neograničenu slobodu, koju ovdje uživaju t. sv. Talijani; ali ne, toga nisu htjeli ušiniti i ne bijahu nikakve opazke proti njim, dočim se varda bisani na čitaonicu, što no izvjesi madjarskog barjaka.

Gosp. načelnik je dobar Madjar i dobar Talijan i tako treba da bude, jer je sada, kao nekakvo čudo, buknuła u Madjarsko žošća ideja, da je Rieka talijanski grad i treba da takva bude, te da je koli stranjati toli uzda, da se na Rieci govori talijanski.

Jedan je odvjetnik u Debrećinu držao izletnikom govor, u kojem je iztaknuo sreću i blagodat, koju je talijanski jezik na Rieci donosao svomu kraljstvu, jer da se sa talijanskim jezikom može imati i luku i trgovinu, dočim sa drugim nobi se imalo ništa.

Samo da laeka Riečanom, ovaj je govornik opetovao ono beđasto tvrđno nekih Talijanaca, t. j. da bi bez talijanskoga jezika naša obala bila samo ribarska. Kada jo to izrekao onaj odvjetnik, ili se pričinjao da nezna, ili u istinu no pozna nimalo pomorskih odnošaja, jer je svakomu poznato, da ima na biljade brodova i parobroda, koji plove po čitavom svijetu i po sredozemnom i po jadranskom moru sa raznimi jezici, a da im ne dođje ni na pamet talijanski jezik.

Madjari sada cvo obećavaju, ali čim bi nastalo provizorije, dakako njima u primlog, udarili bi odmah u druge stranu. R. Gundulićevu slavju u Dubrovniku.

(Dalje.) Kad so pak sva društva hrvatska sakupila pred čitaonicu, bila su podržavana frenetičnim i burnim uzviklinama: „Živila braća Hrvati!“ „Živila Hrvatska!“ Bilo je mlo pogledati veličanju tu povorku, koja je zapromila cieleu Poljanu; to jo bio pravi triumf hrvatske ideje. Hrvata so moglo brojiti na desetak tisuća, dok je Srba bilo jedva pet stotina i to iz kraljevine Sribio, Crnogore i nešta Bokoelja, jer ih u okolici i u samom Dubrovniku vrlo malo imado.

Iza svečanog službo božjo u stolnoj crkvi, kojoj prisustvovala zemaljski namjestnik David s načelnikom, odbor savjetnicima i množitvo odličnika, kao Rački, Smičiklas, Bogišić, Zmaj Jovanović i drugi, kretala se poslie 10 sati povorka prema trgu „Poljani“, gdje je strano zaštit spomenik divnoga Gundulića.

Sve ulice „između Bačvara“ crkvo „Malo Braće“, „Plica“ i „pred Dvorom“ krasno su ož množtva. Do sedam glasa igra gradom izmjenjico, dok se satim na „Poljani“ oko spomenika porađeše: obćinska viška glasa, obćinski barjak, praćen od dva odbornika, desetak gradekih barjaka, korčulanska obćinska glasa i nebrojni vjenconote, za njim spljotaka narodna glasa, zastupstva obćina, društva, čitaonica i ostalih korporacija sa zastavami,

glazbu dubrovačke glasa, gospođa svanici, dubrovačka građanska musika, odbor sa podignuće spomenika i obćinsko dubrovačko viede sa gradonaeelnikom.

Hrvatskih vienaca bila jo množina dragocinosti i prokrasnih do 150 na broju, a srbkih tek nekoliko. I srbki kralj Aleksander poslao je ukusni vienac e napisom „Pjesniku Gunduliću“. Bilo je vienaca iz svih krajova Hrvatske, a da ih no nabrajamo, spomenuli smo samo neke prokrasne lovor-vienec, kao: vienac: hrvatska mladož iz svih hrvatskih zemalja sa slatnom lirom; Hrvatske akademije sa akademijja znanosti i umjetnosti, koju zastupao dr. Rački, „Matice Hrvatske“ po predajedniku T. Smičiklasu i Ks. Šandor Gjaklekom, avendišitno društvo „Zastava“ po predajedniku svome g. Petračiću, vienac istarskih Hrvata položio je zastupnik gosp. Spiničić; i mnogi drugi gradovi obćini i društva. Od 18 dubrovačkih podobćina 12 ih je predalo hrvatske vienac. Tako od boheljskih 15 ima 9 hrvatskih.

U 10 i pol porada so odbor oko spomenika, gdje se na uglovnima ogrado sa visokih stupova vijale dvije hrvatske zastave, dok su ostale bilo kao i sam odbor raznobojne. Iza govora predajednika odbora Marinico Gjorgjića prauze u ime grada spomenik načelnik Gondola, potomak slavnog pjesnika Gundulića. Na to u tri čvrti na 10 sati zavjesa pada, a uz grmljavinu topova sa Minčeta znori urnebesno, bezkrajno i oduševljeno klicanje: Slava Hrvatu Gunduliću, Slava Matuzaniću! Živio hrvatski umjetnik Rendić! Iza „Sokolova“, što ih pjevaoe srbki pjevači, zavira glasa „Oj Hrvati, jošte živi“, a množitvo silno uzonosno pjevalo je uz glasu. Kad pak hrvatski pjevači krasno odpjevaše Vilharovu himnu, spjevano Harambašićem, ponovo so opet silan pljesak, kojemu nobude krasja ni konca. Pukliči: „Slava hrvatskom pjesniku Gunduliću“, Živilo „Kolo“ i orili se ponovno hrvatskim Dubrovnikom.

Na to je sliedilo polaganje vienaca uz oduševljeno klicanje prisutnog naroda. Namjestnik David položi takodjer vienac, dok u ime grada Dubrovnika položi ga načelnik Gondola. Najradi pljesak i vrnusno oduševljenja i puklika na česki narod izazva divotni vienac sastavljen od blizu tisuću pojsojnica, što no ga jo poslela u ime českaoga naroda gospođa Maruša Noureiterova iz Praga e napisom: Prvom hrvatskomu pjesniku za narodnu slobodu i Položio ga jo dr. Tresić-Pavičić.

Po svršetku svečanosti narod prolazio uz pratnju glasa i uz burno klicanje silnog naroda sve do čitaonice. Hrvatsko pjevačko društvo pjevalo su „Glasna jasna“, a sav narod s njima. Na to tisuću svieta odkriče glave zapjeva hrvatsku himnu „Ljepa naša domovino“ i zanosno kličući: „Živila Hrvatska slobodna i ujedinjena“ počeo se razilaziti na svo strano e najuzornijom redu gradom, koji jošte nije vidio tako volbene slave.

Na crkvi franjevačkoj, gdje je pokopan Gundulić, vijao se vrh zvonika papinski barjak, a podno njega volika hrvatska trobojnica.

Hrvatska pjesma orila se ojetlu gradom, a na svađijem hod mogao si čitati očitou radost i veselje. (Dalje sliedi.)

Dva forinta i sedamdeset i pet novčića stoji jedna opletna staklenka, sadržavajući tri kilograma više puta odlikovanog izvratnog „lampanskog soka“ (Sciroppo di Lampono), kojeg raspelju prosto poktom protiv pouzeca G. Piccolli, ljekarnik u Ljubljani. — Pletenice sadržavaju 10, 20 i 40 kilograma po 60 nov. kg.

Listrica uredništva.

Gosp. dopisniku Volosko-Opaticja: Klištrill smo, kako vidite, llovo i domno, jer inače neugleda božjeg svietla. Takovi su tiškovni ovdje odnošaji. Živili!

Velod. g. N. B. Izvolite so obratiti radi onih knjiga ravno na poštni ekonomat ordje, jer inače so možete dobiti. Srđacan odzdrav!

Gosp. J. S. Onoga ne možemo probiđiti nego tako „Prvo o slobodno“ sa Vašim podpisom. Izvolite nam so oglasiti.

Gosp. I. Z. Promjenili smo, kako vidite, koješta, jer smo do grla siti zaplena i sudbanih progna. Budava, inače noido! Ždravo Školci!

Listrica uprave.

Uplatili su nadalje za „N. 81.“ gg.: J. B. Gjurgjević f. 5; Čit. Pakrao f. 1; A. L. Keršau f. 5; A. P. Moledenceo f. 9; P. J. Obrnjir f. 1; N. D. Bakar f. 2.50; J. B. Predloka f. 2.50; P. J. Dano f. 1; Čit. Tolmin f. 2; Hr. Bak. b. Zagreb f. 2.50; J. O. Pavin f. 2.50; Čit. Sonj f. 1.50; Čit. L. V. Gopić f. 1.25; Čit. Otočac f. 2.50; Čit. Gorica f. 2.50; Dr. N. V. Sonj f. 2.50; P. T. Tizlan f. 2.50; dr. A. D. Pavin f. 5; Čit. Kras f. 5; B. K. Podgrad f. 2.50; K. B. Vilić f. 2.50; T. K. Boroš f. 2.50; G. S. Nera f. 2.50; Čit. Lohinj f. 2.50; Čit. Alakarska f. 1.50; A. T. Kastav f. 7; dr. D. T. Rak (oglasit) f. 1.50; dr. B. M. Krapina f. 10; Čit. Dolina f. 1.50; dr. F. S. Doš f. 1.25; V. M. Moledenceo f. 1. (Sliedi.)

Na znanje!

U subotu dne 15. t. m. svršava obuka na „Delavskoj školi“ u Kastvu, Nedjelju dne 16. t. m. biti će izloženo radnje zbornice svakom na uvid. Uprisanje za buduću školsku godinu biti će dne 14. septembra 1898., a sliedić dan zapođeti će obuka. Ravnateljstvo „Delavske škole“. U Kastvu, dne 10. Julija 1898.

Objava.

Ova pućka učiona završuje školsku godinu u subotu 15. tekućega mjeseca kao obćino sa službom božjom „Tebo Boga hvali mi“, pjevanjem „Carovke“ i završnim govorom.

I ove godine će se podieliti sa ed-pustnicima i pomen-knjige, kao nagrada marljivim učenikom, koji su navršili 12. godinu, a k tomu zadovoljili školskumu zakonu.

Buduća školska godina otvara se 1. rujna (septembra) sa službom božjom.

Uprisanje biti će 30. i 31. kolovoza (agusta).

Ravnateljstvo pućke mućke učionice. U Kastvu, 7. srpnja (Julija) 1898.

pop Niko Butković, nadučitelj.

Štrcaljke i sumpornjače za trte inžinira Živica.

mlatilnice i čistilnice za žito, mlini i stiskalice za vino, sisaljke ili pumpe za svaku porabu, cievi svake vrsti i pipe, motori (stroji za gonjenje drugih strojeva) na paru i sa petrolejem, kao takodjer i sve potreboće za strojeve dobiva se uvijek u skladištu tvrtke

Schivitz & Comp. (Živio i drug.)

Via Zonta broj 5 u Trstu.

Glasevita

radi glasovja učlika, odlikovana radi svojih sdavilnih lastnosti e častno diploma u slatno strojinu na razstavu u Londonu i Parizu, e slatno strojinu u Bruselju u Tullinu.

Želodčeva tinktura lekarja G. Piccolli u Ljubljani jo vapošno čistio sredstvo, katero krepča i zdravi želodac, kakor tudi opravila prebranih organov izborno pospušje.

Izdelovatelj raspeljuje jo protiv povratku znoeka u zabolju po 12 staklenke za 1 gld. 38 nč., po 25 staklenke (zaboj tehta 5 klgr.) za 5 gld. 26 nč. — Poštino plaća vriedno narotnik. 19-1

Krasno uzorce zasebnikom pošilja zastoj in franko.

Bogato knjige s uzorci, kakor njih so ni bilo, za krojače nofrankovano. Jaz no popuščam za 2/3, ali 8/9, goldinarov pri metru, no dejam dariti krojačom, kakor to dela konkorenc na račun vašno roko, ampak imam lo trdne i čiste oznce, tako, da mora kupiti svak zasebnik dobro in tako. Prosim torej zabaviteli lo moje knjige s uzorci. Svarim tudi protiv pisni konkurence, ponujajočji dvakrat toliko puparika.

SNOVJ ZA OBLEKE.

Peruvian in dosking za častilo duhovništvo, pred pisanu snovi sa uniformo c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognojzake, tolovadce, livroce, snovka za biljade i igralne misce, propogre za vonove, ledar nepogrešan sa lovacko suknje, snovi sa prati, kupice ogrtača od gld. 4-14 itd. — Kdor hoće poštiti vriedno, pošanka, traško, čisto vleno suknece blage, no paklor kupi onaj, ki so komaj toliko trdna, kolikor so plaća krojaču, obrno naj sa do

IVANA STIKAROFESKY U BRNU

24-24 (v tom Manchesteru Avstriju) 24-24 Najvećje zaloga fabrikarska sukna, v vrednosti 1/2 milijuna gld.

Da pojašnu veličest i smućnost izjavljam, da moja rokna sadržuje najveće izvratno sukna v Evropi, izdelovanoj kamgarom, potrebnični sa krojaču in voliko knigovoznost lo za lastno navuano. Da so prepriča o vsem tom, prosim slavnu obćinstvo, da mi, kadar mu prilika nastane, ogleda volikanske prostore mojih prodavać, jasnio, koji ima posla 160 ljudi.

Pošilja se lo po poštnom povzetju. Dopisnje v nerikom, madjarskem, českom, poljskem, italijanskom, francoskom in engleskem jeziku.

Tiskara Dolenc.

Izdavatelj i odgovorni urednik Mate Mandić.